

Ἄρχιμ. Ἰωὴλ Φραγκάκου
Ἱεροκήρυκος

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΡΤΥΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ

Βίος καὶ Ἀκολουθία

ΑΡΧΙΜ. ΙΩΗΛ ΦΡΑΓΚΑΚΟΥ
ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ

ΒΙΟΣ, ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

Ἐποιήθησαν ἅπαντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου
Ἰωήλ Φραγκάκου καὶ ἐκδίδονται τὸ πρῶτον προνοία
μὲν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης,
Πέλλης καὶ Ἀλμοπίας κ. Χρυσσοστόμου,
δαπάναις δὲ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίας Τριάδος Ἐδέσσης
εἰς πνευματικὴν ὠφέλειαν τῶν ὀρθοδόξων.

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

ΕΔΕΣΣΑ 1997

*‘Η Αγία Τράπεζα τοῦ παρεκκλησίου τοῦ ἁγίου
Ἀλκιβιάδου εἰς Περαίαν Θεσσαλονίκης*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 14 (115 21)

ΑΡΙΘΜ. { ΠΡΩΤ. 231
          { ΔΙΕΚΠ. 278

ΑΘΗΝΗΣ ΤΗ, 16η Μαρτίου 1995
ΘΕΜΑ:

Πρός
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Χρυσόστομον.
Εἰς Ἐδεσσαν.

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῆ ἀποφάσει, ληφθεῖσα ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς 14ης ὑπερμεσοῦντος μηνὸς Μαρτίου 1995, καὶ εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 17/19.1.1995 ὑμετέρου ἐγγράφου, περὶ ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀλκιβιάδου, ποιηθεῖσης ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Ἰωὴλ Φραγκάκου, γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι, κατόπιν καὶ τῆς εἰσηγήσεως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου, ἐγκρίνεται ἡ ὡς ἄνω Ἱερά Ἀκολουθία, ὡς καλῶς ἔχουσα, καθ' ὅσον οὐδὲν τὸ ἀπᾶδον πρὸς τε τὰ δόγματα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας περιέχεται ἐν αὐτῇ.

Ὅθεν παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν τάξιν υποβάλλητε πέντε (5) ἀντίτυπα τῆς ἐκδοθησομένης ἀνωτέρω Ἱερᾶς Ἀκολουθίας διὰ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Θείας Λατρείας καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν **ΣΕΡΑΦΕΙΜ**, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ὁ Διαυλείας Δαμασκηνός

Κοινοποιήσις:

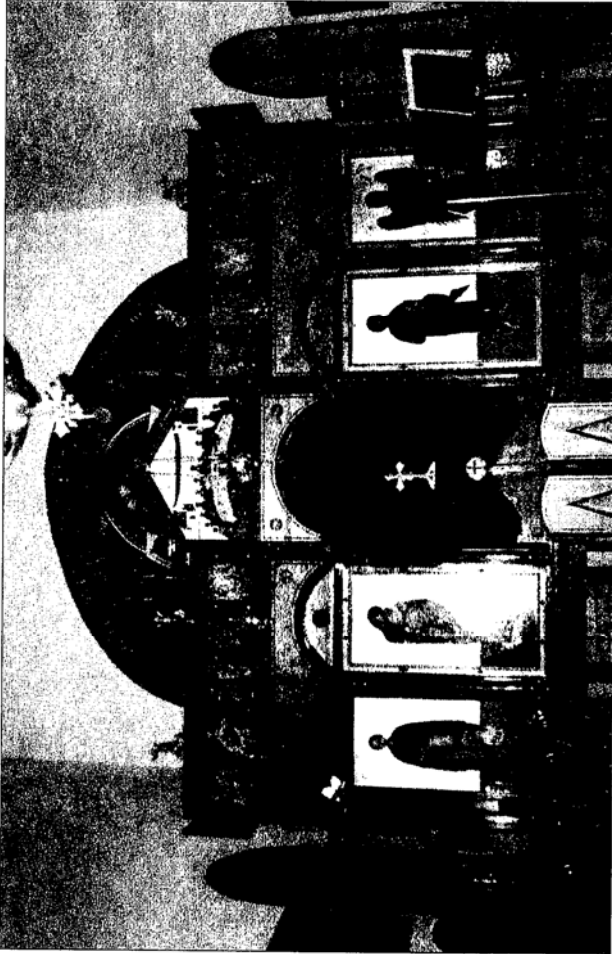
Σ. Ε. Θείας Λατρείας
καὶ Ποιμαντικοῦ Ἔργου
Παρ' ἡμῖν.

Ἀκριβὲς Ἀντίγραφον

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

Διαυλείας Δαμασκηνός
Ὁ Διαυλείας Δαμασκηνός

Τό εσωτερικό του ιδιοκτήτου Ναού προς τιμήν του ἁγίου Ἀγκιιάδου
τῆς οἰκογενείας τοῦ κ. Ἰάκωβου Σαβδοπούλου εἰς Περαίαν Θεσσαλονίκης
καί τοῦ ἀειμνήτου Ἀγκιιάδου Ἰουδαίου.

Αναμφίβολα ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ἐπιτυγχάνεται διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. «Ὁὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἢ σωτηρία, οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς» (Πραξ. 4, 12) παρὰ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας. Ἦλθε στὴ γῆ ἀπὸ ὑπερβάλλουσα ἀγαθότητα καὶ καταδέχθηκε νὰ γεννηθεῖ, νὰ γαλακτοτροφηθεῖ, νὰ ὑποστεῖ ὀδυνηρὰ πάθη γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ γενικὰ μᾶς ἔδωσε «ἐμπολιτευσάμενος ἡμῖν ἑαυτὸν ὡς ὑπόδειγμα τῆς πρὸς ζωὴν ἐπανόδου», γράφει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς. Γιὰ νὰ ἐπανέλθει ὁ ἄνθρωπος στὴν εὐλογημένη κοινωνία μὲ τὸ Θεό, ἔπρεπε νὰ ἔχει κάποιον ἀσφαλὲς παράδειγμα καὶ ὑπόδειγμα. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ἡ ὁδὸς τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸ Θεό. Ὁ Κύριος σὰν μεγαλύτερος ἀδελφός μας ἀνοίξε τὸ δρόμο τῆς σωτηρίας μας καὶ νοιάζεται καὶ φροντίζει γιὰ μᾶς.

Κατὰ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ὅ,τι ἔχει σὲ ἀπόλυτο βαθμὸ ὁ Χριστὸς, τὸ ἔχουν καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Χριστοῦ, πού μετέχουν στὸν ἁγιασμὸ Του καὶ στίς ἐνέργειες τῆς χάριτός Του καὶ γι' αὐτὸ καὶ ὀνομάζονται ἅγιοι. Οἱ ἅγιοι σὰν μαγνήτες ἀρύνονται ἀπὸ τὴν κεφαλὴ καὶ τὴν καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ τῆ ζωῆ. Ἐγιναν «θείας φύσεως κοινωνοὶ» (Β' Πέτρ. 1, 4). Ὅχι μόνον πήραν τὴ χάρι τοῦ

Θεοῦ, ἀλλὰ τὸ σίγουρο εἶναι πὼς ὅλοι μετὰ θάνατον βοηθοῦν τοὺς ἀνθρώπους μὲ τις πρεσβεῖες τους, τὰ θαύματά τους καὶ τὴ δύναμη τῆς παρηγορίας τους, πὺν ἔχουν μπροστὰ στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ.

Ἐνα τέτοιο ἅγιο, ἄγνωστο στοὺς πολλούς, τὸν ἅγιο Ἀλκιβιάδης, πὺν μαρτύρησε στοὺς πρώτους αἰῶνες τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διωγμῶν παρουσιάζει ὁ πανοσιολογιώτατος Ἱεροκήρυκας τῆς Μητροπόλεως μας π. Ἰωὴλ Φραγκάκος. Ἐγραψε τὶς ἀκολουθίες του καὶ συνέταξε ἕνα μικρὸ βίβλιον, ἀπὸ στοιχεῖα, πὺν μᾶς δίνει ὁ ἱστορικὸς Εὐσέβιος. Τὴν ἔκδοση τῆς ἀκολουθίας καὶ τοῦ βίβλιου θὰ τὴν κάνει ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἁγίας Τριάδος Ἐδέσσης. Παρέχομεν τὴν εὐλογία μας γιὰ τὸ θεοφιλὲς αὐτὸ ἔργο καὶ εὐχόμεθα νὰ ὠφελήσει τοὺς πιστοὺς μας.

Ἐν τῷ ἱερῷ Ἐπισκοπεῖω τῆς Ἐδέσσης τῇ 15ῃ Ἰανουαρίου 1997

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ἱερός Ἐπίσκοπος Π. Π. Χρυσοστόμου

ΜΙΚΡΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΑΡΤΥΡΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ

(Εὐσεβίου Ἐκκλησιαστικῆ Ἱστορίας ΒΕΠΕΣ, Ε, 312)

Ο ἅγιος μάρτυς Ἀλκιβιάδης ἔζησε στοὺς χρόνους τοῦ αὐτοκράτορος Ἀντωνίου Οὐήρου καὶ ἐπὶ ἀρχιερατείας τοῦ Ρώμης Ἐλευθέρου. Τὸ μαρτύριό του εἶναι γνωστὸ καὶ ἀπὸ ἐπίσημη γραφή, πού ἀπέστειλαν οἱ Ἐκκλησίες Λουγδούνου καὶ Βιέννης πρὸς τὶς Ἐκκλησίες τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Φρυγίας.

Οἱ μάρτυρες, πού συνελήφθησαν κατὰ τὸ διωγμὸ ἐκεῖνο στὸ Λούγδουνο, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους ἦταν καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, «πρῶτον μὲν τὰ ἀπὸ τοῦ ὄχλου πανδημεῖ σωρηδὸν ἐπιφερόμενα γενναίως ὑπέμενον», δηλ. ὄνειδισμούς, πληγές, ἀρπαγές περιουσιῶν, λιθοβολισμούς καὶ πολλὰ ἄλλα δεινὰ τοῦ ἀγριωμένου πλήθους. Ἐπειτα δὲ ἀφοῦ ὀδηγήθηκαν στὸ κριτήριον ἀπὸ τὸ χιλίαρχο καὶ τοὺς προεστῶτες τῆς πόλεως μπροστὰ σ' ὄλο τὸ πλῆθος, ὁμολόγησαν τὸ Χριστὸ καὶ κλείσθησαν στὶς φυλακὲς μέχρις ὅτου ἔλθει ὁ ἡγεμόνας.

Μέσα στῆ φυλακὴ φάνηκαν ποιοὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ γίνουν μάρτυρες καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ ἀνέτοιμοι καὶ ἀγύμναστοι, αὐτοὶ πού ἦταν ἀκόμη ἀσθενεῖς καὶ δὲν μπορούσαν νὰ σηκώσουν μεγάλο ἀγῶνα. Περίπου δέκα ἀπὸ τοὺς ἐγκλειστοὺς στὶς φυλακὲς ἀρνήθηκαν τὸ Χριστό. Κάθε μέρα ὁμως συνελαμβάνοντο καὶ νέοι Χριστιανοὶ καὶ ἔτσι συμπλήρωναν τὸν ἀριθμὸ τῶν ἐκπεσόντων. Οἱ πιὸ σπουδαῖοι ἀπὸ τὶς δύο πόλεις εἶχαν ἐγκλεισθεῖ στὶς φυλακὲς.

Οἱ κατηγορίες ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν ἦσαν πὼς κάνουν θύεσταια δεῖπνα καὶ ἔχουν Οἰδιπόδειες μίξεις μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀποθηριωθοῦν πολὺ οἱ εἰδωλολάτρες ἐναντίον τους. Ἰδιαιτέρως ὁμως στράφηκαν ἐναντίον τοῦ Σάγκτου τοῦ Διακόνου ἀπὸ τῆ Βιέννα,

τοῦ νεοφώτιστου Νάτουρου, τοῦ Ἄττάλου τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ Βλαδίνας, ἡ ὁποία στὰ πολυποίκιλα βασανιστήρια φώναζε «*Χριστιανὴ εἰμὶ καὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν φαῦλον γίνεται*».

Ἄφου δὲν μπόρεσε ὁ διάβολος μὲ τὰ διάφορα βασανιστήρια νὰ ὑποτάξει τοὺς μάρτυρες «*ἐτέρας μηχανὰς ἐπεννόει*», δηλ. αὐτὰ ποὺ ἀρμόζουν σὲ μιὰ σκοτεινὴ φυλακὴ, μὲ τὸ ὀλικὸ τέντωμα (διατάσεις) τῶν ποδῶν τους στὸ ξύλο καὶ τὰ τρυπήματα στὰ πόδια τους. Τόσο φορικτὲς ἦσαν οἱ τιμωρίες «*ὥστε ἀποπνιγῆναι τοὺς πλείστους ἐν τῇ φυλακῇ*», δηλ. οἱ περισσότεροὶ πνίγηκαν στὶς φυλακές. Οἱ ὑπόλοιποι μάρτυρες, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης, βασανίσθηκαν τόσο πικρά, ὥστε φαίνονταν πὼς δὲν θὰ ζήσουν ἔστω καὶ ἂν ἀπολάμβαναν τὴν ἀνθρώπινη ἐπιμέλεια, ἀλλὰ πῆραν δύναμη ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἐνδυναμούμενοι στὸ σῶμα καὶ στὴ ψυχὴ σὲ τέτοιο σημεῖο, ὥστε νὰ παραμυθοῦν καὶ νὰ παροτρύνουν καὶ τοὺς ἄλλους.

Στὶς φυλακὲς ἀπέθανε μετὰ ἀπὸ πολλὰ βασανιστήρια καὶ ὁ ἐπίσκοπος Λουγδούνου Ποθεινὸς σὲ ἡλικία ἐνενήντα ἐτῶν. Μερικοὶ ἀπέθαναν δημόσια μὲ διάφορα βασανιστήρια, ἐνῶ οἱ ὑπόλοιποι πνίγηκαν ἀπὸ τὶς κακουχίες καὶ θηριωδίες τῶν δημίων.

Τὰ σῶματα τῶν μαρτύρων, ἀνάμεσα στὰ ὁποῖα καὶ τοῦ ἁγίου Ἀλκιβιάδου, ἄλλα τὰ παρέδωσαν στὰ σκυλιὰ καὶ ἄλλα τὰ ἔκαυσαν. Ἐπίσης ἐπιμελῶς τὰ φύλαγαν νὰ μὴ κηρευθεῖ κάποιο ἀπὸ αὐτὰ. Τὰ λείψανα τῶν σωμάτων «*πῆ μὲν ἐσπαραγμένα πῆ δὲ ἠνθρακωμένα καὶ τῶν λοιπῶν τὰς κεφαλὰς*» τὰ ἔρριξαν στὸ Ροδανὸ ποταμὸ, ὥστε νὰ μὴ φαίνεται τίποτε ἀπὸ αὐτὰ.

Ὁ ἱστορικὸς Εὐσέβιος μᾶς διασώζει τὴν πληροφορία πὼς ὁ μάρτυς Ἀλκιβιάδης ζοῦσε πολὺ ἀσκητικὸ βίο τρώγοντας μόνο ψωμί καὶ νερό. Τὴν ἴδια τακτικὴ ἤθελε νὰ ἀκολουθήσει καὶ στὶς φυλακές. Στὸν Ἄτταλο ὅμως ἀποκαλύφθηκε πὼς δὲν ἔπρεπε νὰ τηρεῖ τὴν ἴδια ἀσκητικὴ δίαιτα στὴ φυλακὴ, «*μὴ χρώμενος τοῖς κτίσμασι τοῦ Θεοῦ καὶ ἄλλοις τύπον σκανδάλου ὑπολειπόμενος*». Ἄφου πείσθηκε ὁ Ἀλκιβιάδης μετελάμβανε ἀπ' ὄλα καὶ εὐχαριστοῦσε τὸ Θεό. Οἱ μάρτυρες εἶχαν σύμβουλο τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο καὶ συχνὰ τοὺς ἐπισκεπτόταν ἢ χάρη τοῦ Θεοῦ.

(Τὰ στοιχεῖα ἐλήφθησαν κατ' ἐπιλογὴ καὶ ἡ μετάφραση εἶναι ἐλεύθερη).

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ
ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ

Ψαλλομένη τῇ ΙΣΤ' τοῦ Αὐγούστου μηνός.
Ποίημα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰωήλ Φραγκάκου.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ

Μετὰ τὸν Προοιμακὸν τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰστώμεν στίχους σ' και ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Πολυώδυνα δάσανα, κολαστήρια ἄφατα, τῆς εἰρκτῆς τὸ σκότος, τὸ χάλεπώτατον, καὶ τῶν ποδῶν τὴν διάτασιν, ἐν ξύλῳ ὑπέμεινας, ἐν Λουγδούνῳ νευρωθεῖς, τοῦ Χριστοῦ θεία χάριτι, ὃν ἰκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν πίστει ἐκτελούντων, τὴν πανεύφημόν σου μνήμην, Ἀλκιδιάδη μακάριε.

Τὸν ἀγῶνα τὸν μέγιστον, ὑπομείνας ἐδάστασας, τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα ἐν τῷ σώματι, καὶ ἀφθαρσίας τὸν στέφανον, ὡς μάρτυς ἀήττητος, ἐκ χειρῶν Δεσποτικῶν, κομισάμενος ἔλυσας, πανσεβάσμιε, ἀθεΐας τοὺς πλόκους ἐν Λουδοῦνῳ, καταρράξας τῶν δαιμόνων, Ἀλκιδιάδη γαυρίαμα.

Οἰδοῦς τὴν ἀνέκφραστον, εὐωδίαν τῆς χάριτος, τὰς καρδίας ἐπλησας τῶν συνόντων σοι, σὺ γὰρ ὡς κόσμον περιβλεπτον, δεσμὰ τὰ ἀνύποιστα, ἐν εἰρκτῇ τῇ φοβερᾷ, καθυπέμεινας ἔνδοξε, ἀνδρικότατα, διὰ τοῦτο τῆς δόξης ἤξιώθης, τοῦ Χριστοῦ Ἀλκιδιάδη, μαρτύρων ὄντως τὸ καύχημα.

Ανεχόμενος ἄριστα, τὰ ὄνειδη καὶ σκώμματα, μαινομένου δήμου τὸν νοῦν ἐστήριξας, πρὸς οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, καὶ βλέπων τὸν μάρτυρα, τῆς ζωῆς τὸν ἀρχηγόν, ἐκ νεκρῶν τὸν πρωτότοκον, τὸν νικήσαντα, μηχανὰς τοῦ θελίου καὶ τὸ κράτος, Ἰησοῦν Ἀλκιδιάδη, θάρσος ἐλάμβανες ἅγιε.

Οὐδὲ κόρον ἐλάμβανεν, ἡ μανία τοῦ δράκοντος, καὶ τυράνων μῖσος τὸ ἀδικώτατον, διὸ τὸ σῶμα σου πάντιμε, ἀγρίοις παρέδωκαν, οἱ φυλάσσοντες κυσί, σκοτισθέντες οἱ βέβηλοι, τὴν διάνοιαν, πληρωθέντος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὁ παράνομος προσέτι, ἀνομησάτω ταῖς πράξεσι.

Τὰ ποτάμια ρεῦματα, Ροδανοῦ ὑπεδέχθησαν, τὰ καέντα λείψανα τοῦ σοῦ σώματος, καὶ ἡγιάσθη τὰ ὕδατα, ἐλθόντα εἰς μέθεξιν, τῇ σῇ κόνει ἀθλητά, τοῦ Χριστοῦ πανσεβάσμιε, ὃν ἰκέτευε, ταῖς πρεσβείαις σεμνὲ Ἀλκιδιάδη, λυτρωθῆναι τῶν πταισμάτων, τοὺς σὲ ἐν πίστει γεραίροντας.

Δόξα. ᾠχος πλ. 6'.

Γήμερον τοῦ ἀγίου μάρτυρος Ἀλκιδιάδου ἡ μνήμη, ὡς ἀστήρ ἀειλαμπῆς ἀνέτειλε, τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνου-

σα. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν, καὶ ἐγκωμίοις ὕμνοις, αὐτὸν καταστέψωμεν· Χαίροις πρὸς αὐτὸν βοῶντες, ὁ ταπεινώσας ἑαυτὸν, ὑπὸ τὴν κραταιὰν τοῦ Θεοῦ χεῖρα, καὶ ἐν οὐρανῷ ὑψωθείς, ὡς ἀθλητῆς περιδοξος. Χαίροις ὁ τὰ καυτήρια, τοὺς μάλωπας, καὶ τὰ τραύματα ἔχων περικείμενα, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἐπισπάσας, τοῦ Δεσπότητος ἔλεος. Χαίροις τοῦ Λουγδούνου τὸ κλέος, καὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων, πρὸς Χριστὸν πρεσβευτῆς θερμότατος, ὃν ἰκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς (ἐκ τοῦ Μηναιίου).

Λεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν, τῆς παναμώμου Θεοτόκου ἑορτάσωμεν· σήμερον γὰρ Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι, τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσιν, τοῦ βοᾶν ἀσιγήτῳ φωνῇ. Χαίρει ἡ μεταστᾶσα ἀπὸ γῆς, καὶ πρὸς οὐρανόους μονὰς μετοκίσασα. Χαίροις ἡ τῶν Μαθητῶν τὸν χορόν, διὰ νεφέλης κούφης εἰς ἓν συναγαγοῦσα. Χαίροις ἡ ἐλπίς καὶ προστασία ἡμῶν. Σὲ γὰρ Χριστιανῶν τὸ γένος, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν.

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΜΓ', 9)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστά ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρες αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ γὰρ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ

συνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμί. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμί ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνεΐδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, κἀγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμί, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τις ἀποτρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. Γ', 1)

Λικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξάν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις, ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτούς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀναλάμπουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ, προσμενοῦσιν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Ἀποκαλύψεως Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. Β', 8)

Καὶ τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνῃ Ἐκκλησίας γράψον. Τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρὸς καὶ ἐξησεν. Οἶδα σου τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ πλούσιος εἶ, καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυ-

τούς, καὶ οὐκ εἰσὶν ἀλλὰ συναγωγὴ τοῦ Σατανᾶ. Μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις πάσχειν. Ἴδου μέλλει βάλλειν ὁ διάβολος ἐξ ἡμῶν εἰς φυλακὴν ἵνα πειρασθῆτε, καὶ ἔξετε θλίψιν ἡμερῶν δέκα. Γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς. Ὁ ἔχων οὓς ἀκουσάτω τι τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς Ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῆ ἔκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ἰδιόμελα. ᾠχος α΄.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ τῶν μαρτύρων παρτάξις, κατέχουσα ἐν κόλποις σου, τὸν ἀθλητὴν τὸν ἀρχαῖον, Ἀλκιδιάδην τὸν ἀριστέα. Οὗτος γὰρ ζηλωτὴς τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, τὴν καλὴν ὁμολογίαν ἔργῳ ἐπεδείκνυτο, ὑποστάς βασάνους εἰρκτὴν καὶ μαρτύρια, καὶ νῦν ἐν τοῖς δεξιοῖς τοῦ Σωτῆρος καθήμενος, καὶ ἀμφιασάμενος τὴν πορφύραν τῶν αἱμάτων αὐτοῦ χλαῖναν, πρεσβεύει διηνεκῶς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων αὐτὸν μετὰ πίστεως.

ᾠχος β΄.

Ασκητικὸν ἐλόμενος βίον, καὶ μηδενὸς ὄλωσ τὸ πρότερον μεταλαμβάνων, ἀλλ' ἢ ἄρτω μόνῳ καὶ ὕδατι χρώμενος, ἐπεχείρησας οὕτω διάγειν, καὶ ἐν εἰρκτῇ πανόλβιε, ἀλλ' ὁ πάντων προνοητὴς καὶ προστάτης, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, διὰ σημείου τὴν σὴν γνώμην διόρθωσεν, Ἀλκιδιάδῃ μαρτύρων ἰσοστάσιε, μεθ' ὧν ἰκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος γ΄.

Εν σοὶ μάρτυς πανεύφημε, ἐπληροῦτο τοῦ Κυρίου τὸ λόγιον, ὅτι πᾶς ὁ ἀποκτείνας ἡμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέ-

ρειν τῷ Θεῷ, διὸ ἀθείας οἱ δήμοι, ἐπὶ σὲ ἐχαλέπαινον, καὶ διεπρίοντο ἀγρίως. Τὰς αἰκίας γὰρ τοῦ σώματος, τὴν εἰρκτὴν τὴν πανέσπερον, καὶ τῶν μελῶν τὰς κακώσεις, γηθοσύνης ὑπήνεγκας, τῇ δυνάμει νευρωθεῖς, Ἀλκιβιάδῃ τοῦ Σωτῆρος σου, ὃν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος δ΄.

Ζηλωτῆς καὶ μιμητῆς τοῦ Χριστοῦ γενόμενος, οὐχ ἅπαξ οὐδὲ δις ἀλλὰ πολλάκις πανεύφημε, Ἀλκιβιάδῃ ἐμαρτύρησας. Τὴν γὰρ καλὴν ὁμολογίαν ἐκτήσω ἔργοις τε καὶ λόγοις, καὶ ὑπὲρ τῶν ἀθέων τυράννων, θερμῶς πρὸς τὸν Κύριον, ἐποίεις τὰς ἐντεύξεις. Ὅθεν οὖν ἀπελθὼν νικηφόρος, πρὸς τοὺς δήμους τῶν ἀθλοφόρων, ἀπαύστως μετ’ αὐτῶν ἰκετεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ᾠχος πλ. α΄.

Ἦ ὄν ἐν μάρτυσι μάρτυρα, Ἀλκιβιάδην τὸν θεῖον, τὸν ἀρχαῖον τῆς Ἐκκλησίας ὀπλίτην, ἐορτοῖς ὕμνοις ἐγκωμιάσωμεν. Οὗτος γὰρ ἀνήμερῶς τὸν βίον διελήλυθε, καὶ ὡς ἔνσαρκος ἄγγελος, πέφηνε ὁ τρισόβλιος, οὗ ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμησώμεθα τὸν ζῆλον, τὴν ὑπομονὴν ἐν τοῖς πειρασμοῖς, τὸ ἄτρεπτον τῆς θελήσεως, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην ἀγάπησιν, ἵνα κερδησωμεν καὶ ἡμεῖς, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν.

Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς (ἐκ τοῦ Μηναιίου)

Ἄσατε λαοί, τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἄσατε· σήμερον γὰρ τὴν ὀλόφωτον ψυχὴν αὐτῆς, εἰς τὰς ἀχράντους παλάμας, τοῦ ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντος ἄνευ σκορᾶς, παρατίθειν· ᾧ καὶ προσθεύει ἀδιαλείπτως, δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμοια.**ᾠχος α΄. Πανεύφημοι μάρτυρες.**

Ως κόσμον παμμάκαρ εὐπρεπῆ, τὰ δεσμὰ καὶ ἄλυσιν, ἐν τῇ εἰρκτῇ ἡγήσάμενος, τὸν νοῦν ἐστήριξας, ἐν Λουγδούνῳ πάλαι πρὸς τὰ ἄνω δόματα, καὶ ἤνεγκας δημίων τὰ τραύματα, σκεδάζων τέλεον, ἀθείας πλόκουσ ἀπαντας, ὡς ἀράχνης, ἰστία πανεύφημε.

Στίχ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος...

Βελίαρ δυσώδεις ὑπουργοί, ἐν Λουγδούνῳ ὤφθησαν, Ἰαλκιβιάδη οἱ τύραννοι, καταψευδόμενοι, τῶν σεπτῶν μαρτύρων, ὅτι δεῖπνα ἄθεσμα, ἐτέλουν ἐν κρυφίοις συνάξεσι, διὸ καὶ ἅπαντες, καθ' ὑμῶν ὡς θῆρες ἄγριοι, καὶ λυσοῶντες, ἐφώρμησαν ἄγιε.

Στιχ.: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ποικίλας συνέπασχες πληγὰς, ἐν εἰρκτῇ σὺν μάρτυσιν, Ἰαλκιβιάδη τοῖς φίλοις σου, καταστιζόμενος, ταῖς πολλαῖς αἰκίαις, ῥαβδισμοῖς τοῦ σώματος, αἰσχίσταις λοιδορίαις, καὶ ῥήμασι, διὸ καὶ εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς ἀθλήσεως, διαμείνας, ἀκλόνητος ἔνδοξε.

Δόξα Πατρὶ. ᾠχος πλ. δ΄.

Τὸν ἔνδοξον στεφανίτην, τὸν φρουρὸν τῶν θείων προστάξεων, καὶ Ἐκκλησίας τὸν κόσμον, τῆς ὑπομονῆς τὸν ἀπερίτρεπτον στύλον, τοῦ Λουγδούνου τὸ θρέμμα, τῶν μαρτύρων τὸν σύναθλον, οἱ φιλέορτοι πάντες, ὕμνοις καὶ ψαλμοῖς ἐγκωμιάσωμεν λέγοντες· Σὺ εἶ ὁ νομίμως ἀθλήσας, ὁ δοὺς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Δεσπότῃ, ὁ νεκρῶσας πρὸ τοῦ θανάτου σου, τὰ πάθη ταῖς νηστείαις, Ἰαλκιβιάδη μακάριε, σὺ εἶ ὁ πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νῦν. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς (ἐκ τοῦ Μηναιίου).

Πιστούμενος Ἰησοῦς ὁ Υἱός σου Θεοτόκε και Θεὸς ἡμῶν, ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ Θεὸς ἐξανίσταται. Καί σε Θεομήτορ, νόμω φύσεως θανεῖν εὐδόκησεν, ἵνα μὴ τοῖς ἀπίστοις, φαντασίᾳ νομοσθῆ ἢ οἰκονομία. Μετέδης δὲ πρὸς οὐρανούς ἢ ἐπουράνιος νύμφη, ὡς ἐκ παστοῦ τοῦ σκήνους σου, γῆθεν ἀπάρασα. Ἑγιάσθη ὁ αἰθήρ ἐν τῇ ἀνόδῳ σου· ὡς ἐφωτίσθη ἡ γῆ ἐν τῷ τόκῳ σου· Προπέμπουσιν Ἀπόστολοι και Ἄγγελοι ὑποδέχονται. Ὅθεν κηδεύσαντες τὸ πανάχραντον σῶμα σου, και ἐπιτάφιον ὕμνον ἐξάδοντες, μεταρσιον ἔβλεπον, και φόβῳ ἔλεγον· Αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου· αὐτὸς γὰρ ἐν μέσῳ σου, και οὐ σαλευθῆση. Ἄλλ' ὦ πολυῦμητε Κόρη, μὴ διαλίπης ἡμᾶς ἐποπτεύουσα· ἡμεῖς γὰρ λαὸς σου, και πρόβατα νομῆς σου, και τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα, αἰτούμενοι διὰ σοῦ σωτηρίαν, και τὸ μέγα ἔλεος.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον και τὸ Ἀπολυτίκιον.**Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης**

Τὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ὑπὲρ πάντα αἰοδιμε, πλοῦτον και δοξάριον κόσμου, ἐκ καρδίας ἐξώρισας, και χαίρων μεθ' ἑτέρων ἐν εἰρῆτῇ, εἰσῆλθες ὑποστῆναι τὰ δεσμά, τὸν πνιγμὸν Ἀλκιβιάδῃ τὰς ἀπειλάς, και κάκωσιν τοῦ σώματος· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐν ἀρχαίοις σε καιροῖς, μάρτυρα δείξαντι.

Δόξα και νῦν. Θεοτοκίον. Τῆς Ἑορτῆς.

Εν τῇ γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς· και ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρομένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Αγάπης τοῦ Χριστοῦ, πεπλησμένος παμμάκαρ, βασάνων ἀπειλᾶς, τῶν μελῶν τὰς αἰκίσεις, ἐγκλείστρας τὴν ζόφωσιν, κακουχίας τοῦ σώματος, τὴν διάτασιν τῶν σῶν ποδῶν ἐν τῷ ξύλῳ, καὶ ληρήματα, Ἀλκιδιάδη δημίῳν, γενναίως ὑπήνεγκας.

Θεοτοκίον.

Ὁ αὐτός. Ὁμοιον. Τῆς Ἑορτῆς (ἐκ τοῦ Μηναίου).

Οπάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, ἠθροίσθη θαυμαστώσ τοῦ κηδεῦσαι ἐνδόξως, τὸ σῶμα σου τὸ ἄχραντον, Θεοτόκε Πανύμνητε, οἷς συνύμνησαν, καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ πλήθη, τὴν Μετάστασιν, τὴν σὴν σεπτῶς εὐφημοῦντες ἦν πίστει ἑορτάζομεν.

Μετὰ τὴν 6' Στιχολογίαν. Κάθισμα.

ᾠχος γ'. Θείας Πίστεως.

Κ ἴγλη χάριτος, Ἀλκιδιάδη, λαμπρυνόμενος, τὴν σκοτομή-
νην, γλυπτῶν ξοάνων, ταχέως ἐσκέδασας, σὺ γὰρ, ὡς κή-
ρυξ Χριστοῦ μεγαλόφωνος, τῆς ἀθείας συνέτριψας κήρυγμα,
μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός. Τῆς Ἑορτῆς (ἐκ τοῦ Μηναίου).

Τὴν ὠραιότητα.

Εἰς τὰ οὐράνια, ἡ νοερά σου ψυχὴ, εἰς τὸν Παράδεισον, ἡ
καθαρά σου σκηνή, μετατεθεῖσα ἐκ φθορᾶς, ἀγάλλεται
Παναγία. Ὅθεν ἀνταπέδωκε, τοῖς ἀνόμοις ὁ Κύριος· δόλον
γὰρ εἰργάσαντο, τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου. Διὸ σὺν Ἀποστόλοις
βοῶμεν· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Κᾠμὸς ἐθελούσιος καὶ λογικὴ προσφορὰ, Κυρίῳ γεγένη-
σαι, Ἀλκιδιάδη κλεινέ, τοῖς θείοις ἀγῶσι σου. Ὅθεν καὶ
συγχορεύεις, ἐν τοῖς δήμοις τῶν ἄνω, ἀγγέλοις τε καὶ ἁγίοις,
τὸν Χριστὸν ἰκετεῦων, ταῖς θείοις πρεσβείαις σου, ὑπὲρ τῶν
τιμώντων σε.

Θεοτοκίον. Τῆς Ἑορτῆς (ἐκ τοῦ Μηναίου).

Ὁ αὐτός. Ἐπεφάνη σήμερον.

Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη, τῷ αὐτῷ Πνεύματι,
πεποικιλμένη νοερῶς, ἐν εὐφροσύνῃ κραυγάζει σοι·
Χαῖρε Παρθένε, Χριστιανῶν τὸ καύχημα.

Τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου καὶ τὸ Προκειμένον

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ
πληθυνθήσεται.

Στίχ.: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον τὸ ἐν τῷ ὄρθρῳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

‘Ο Ν. Δόξα... Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β΄.

Γ ἡμερον ὁ ἔνδοξος μάρτυς Ἀλκιβιάδης, τῷ πυρὶ τῆς θεϊκῆς
ἀγάπης ἐκπυρωθεὶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ὠμολόγησε, καὶ
μετὰ τῶν ἁγίων ἐν οὐρανοῖς συνηριθμήθη, δεξιόμενος ἐκ τῶν
χειρῶν τοῦ Κυρίου, τὸν τῆς δικαιοσύνης στέφανον, καὶ πρε-
σβεύει διηνεκῶς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὸ θεῖον αὐτοῦ μαρ-
τύριον.

Εἶτα οἱ κανόνες τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

“Τιμῶ τὸ μνημόσυνον Ἀλκιβιάδου ὕμνοις”

ᾠδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑμνὸν διοδοῦσας.

Τιμήσωμεν πάντες σεμνοπρεπῶς, ἀρχαῖον ὀπλίτην, παρα-
τάξεως τοῦ Χριστοῦ, τὸν θεοφιλεῖ Ἀλκιβιάδην, τὸν ἐν
Λουγδούνῳ τῇ πόλει ἀθλήσαντα.

Τὸν ἀθεότητος πολεμῶν, γενναίως ὑπέστης, διατάσεις τῶν
ἰσῶν μελῶν, ἐν τῇ φυλακῇ Ἀλκιβιάδην, ὡς ἀθλητῆς τοῦ Χρι-
στοῦ ἐννομώτατος.

Μαρτύρων ἀρχαίων ἢ καλλονή, ἐδείχθης θεόφρον, τῇ ἄτρεπτῳ σου ἐμμονῇ, ἐνώπιον πάντων τῶν τυράννων, ὁμολογήσαι Χριστὸν τὸν παντάνακτα.

Θεοτοκίον.

Ω᾽ Μῆτερ ἀπάντων τῶν γηγενῶν, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, μὴ ἐλλίπης τὸν σὸν Υἱόν, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε ἐν πίστει, καθικετεύουσα Δέσποινα πάντοτε.

᾽Ρδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῆς σαρκὸς ἐξεγέρσεις, καταβαλὼν ἄριστα, ταῖς διηνεκέσι νηστείαις, ὡς ἄλλος ἄγγελος, ἐπὶ τῆς γῆς ἀθλητά, Ἀλκιβιάδῃ ἐφάνης, στερεώσας τρόποις σου, πιστῶν τὸ φρόνημα.

Ολοθύμως χωρήσας, ἀθλητικοῖς σκάμμασι, πλάνην παλαιὰν τῶν εἰδώλων, σὺν ἄλλοις μάρτυσιν, ὁμολογίαις τραναῖς, ἐν τῇ εἰρκτῇ τοῦ Λουγδούνου, εὐσθενῶν ἀπέρριψας, μάρτυς πανένδοξε.

Μὴ ἐάσας τὰ πάθη, τὰ τῆς σαρκὸς ἄτοπα, καὶ ἐπιβλαβῆ κρατυνθῆναι, ἀξιότιμητε, νοὸς ἐτήρησας, τὴν καθαρότητα πᾶσαν, λάμπας ὡς ἀείφωτος, φωστῆρ τοῖς πέρασιν.

Θεοτοκίον.

Νέα ὄντως ὑπάρχεις, ἢ κιβωτὸς πάναγνε, ἐνδοθεν χωρήσασα Λόγον, Πατρὸς τὸν ἄσαρκον, τὸν Παντοδύναμον, καὶ ἀπερίληπτον μῆτερ, καὶ πληροῦντα ἅπασαν, τὴν κτίσιν χάριτος.

Κάθισμα. ᾽Ηχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως, περιφραχθεὶς κραταιῶς, μαρτύρων ἀήττητε, Ἀλκιβιάδῃ ποτέ, ὑπῆλθες τὸ στάδιον. Ὅθεν

καὶ κατὰ κράτος, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, ἐνίκησας τῇ δυνάμει, δεξιᾶς τοῦ Σωτῆρος, ᾧ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον. Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον (Ἐκ τοῦ Μηναίου).

Τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Κοίμησιν Ἄχραντε, ἐν ἣ παραγένονεν, ὁ διὰ σοῦ σαρκωθεὶς, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μετὰ δόξης ἀφάτου, μεταλαβεῖν τὸ σὸν πνεῦμα· καὶ μετέστης ἐν δόξει, μὴ λιποῦσα τὸν κόσμον, πρεσβεΐαις σου Θεοτόκε, σκέπυσαι τοὺς ὑμνοῦντας σε.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ηῤετίσω πανόλβιε, ἐν εἰρκτῇ βληθῆναι ὡς οἱ κατάδικοι, ἣ Λοικεῖν σε ἐν σκηνώμασι, ὧ Ἀλκιβιάδῃ ἀθεότητος.

Μέγαν ἔχων ἐγκάρδιον, πόθον μαρτυρῆσαι διὰ τὸν Κύριον, κολαστήρια τοῦ σώματος, ἤνεγκας ἀνδρείως ἀξιόγαστε.

Οἷ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος, καὶ βροτῶν τοῦ γένους αἰεὶ πολέμιος, κατὰ σοῦ ἐμηχανεύσατο, ἀλλὰ τοῦτον χάριτι κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ δόξα καὶ εὐκλεία, τῶν ἀνθρώπων πάντων θεοχαρίτωτε, σὺ εἶ λύχνος ὁ ἐπτάφωτος, τῶν ἐσκοτισμένων παραπτῶμασιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁρθρίζοντες δοῶμεν σοι.

Υἰὸς φωτὸς ἐνδεικνύμενος, σκοτομήνιν τῶν εἰδώλων ἔλυσας, Ἀλκιβιάδῃ τοῖς ἔργοις σου.

Ναὸς ὑπάρχων τοῦ θεοῦ Πνεύματος, τῆς σαρκὸς σου ἔξε-
γέρσεις ἔστησας, πυκναῖς νηστείαις αἰοῖδιμε.

Ο ἑὶς πόθος μάρτυς ἐπτέρωσε, τὴν καρδίαν τὴν σὴν καὶ
ἐνήθλησας, ἐν τῷ Λουγδούνῳ πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Νηδὺς σου θαυμαστῶς ἀειπάρθενε, πλατυτέρα οὐρανῶν
Ἐγενήηται, τὸν πλαστουργὸν σωματώσασα.

Ῥδὴ στ'. Χιτῶνα μοι παράσχου φωτεινόν.

Τῆ γάπη τοῦ Χριστοῦ πυρποληθεῖς, ἐν εἰρκατῇ ἀκλόνητος,
Αἰτοῖς θείοις διδάγμασι, τοῦ Σωτῆρος θεοφόρε διέμεινας.

Ταμπτήρα τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, οἱ πιστοὶ σὲ ἔγνωμεν,
Αἰτρανῶς γὰρ ἐκήρυξας, τοῦ Χριστοῦ Ἀλκιβιάδῃ τὸ ὄνομα.

Κατέσειλας δαιμόνων τὰς ὀρμάς, ὡς ἰστον ἀράχιον, φυ-
λάττων ἀμόλυντα, τοῦ νοὸς τὰ ἐννοήματα ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Τῆ ἄσω ἐκ τῆς λύμης τοὺς βροτούς, τῶν δαιμόνων πάναγνε,
Αἰδωρήσασα φάρμακον, τὸν Υἱὸν σου αὐτοῖς τὸν φιλάνθρω-
πον.

Κοντάκιον. Ῥχος α'. Χορὸς ἀγγελικὸς.

Ως κόσμον εὐπρεπῆ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, δεσμὰ καὶ φυλα-
κήν, ἐλογίσω σωφρόνως, διὸ καὶ κολάσεων, εἶδος πᾶν
θεοστήρικτε, ἐξεφαύλισας, ἀμεταθέτω σου γνώμη, καὶ ἀπείλη-
φας Ἀλκιβιάδῃ ἁξίως, μαρτύρων τὸν στέφανον.

Ὁ Οἶκος.

Ἔς στύλος ἑδραῖος τῆς ὑπομονῆς ὀφθεῖς ἀξιάγαστε, πᾶσαν τὴν ὁρμὴν τοῦ πονηροῦ, ἐν τῇ φυλακῇ ᾿Αλκιδιάδῃ ἀνέκοψας. Σὺ γὰρ πᾶν εἶδος ὀνειδισμοῦ καὶ κολάσεως ἀνεχόμενος, ὡς ἀθλητῆς καρτερόψυχος, ἀπὸ καρδίας ἀνέκραζες, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ὅθεν ἐν Λουγδούνῳ ὁμολογήσας ἐνθέως, Χριστοῦ τὴν ἀλήθειαν, ὡς ἄστρον ἀείφωτον τοὺς πιστοὺς κατηύγασας, καὶ εἴληφας μαρτύρων τὸν στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ 16ῃ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ᾿Αλκιδιάδου, τοῦ ἐν Λουγδούνῳ μαρτυρήσαντος.

Στίχοι.

᾿Αλκιδιάδης ζήσας βίον σωφρόνως,
ἀτρέπτως κηρύττει Χριστὸν ἐν βασάνοις.
᾿Αλκιδιάδης δεκάτῃ ἕκτῃ ἐνθεν πρὸς πόλον ἤρθη.

Οὗτος ὁ μακάριος καὶ γενναῖος τοῦ Χριστοῦ ὀπλίτης ᾿Αλκιδιάδης ἔζησε καὶ ἤθλησε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ διωγμοῦ τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου ἐν τῇ πόλει τοῦ Λουγδούνου τῆς Γαλλίας. Γενομένου διωγμοῦ κατὰ τῶν Χριστιανῶν συνελήφθη ὁμοῦ μετ' ἄλλων πιστῶν καὶ ἐνεκλείσθη ἐν σκοτεινῇ τινὶ φυλακῇ βασανιζόμενος δεινῶς ὑπὸ τῶν δημίων. Μετὰ ποικίλας κακουχίας ἀπεπνίγη ἐν τῇ φυλακῇ καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐρριφθῆ ἐν τῷ Ροδανῷ ποταμῷ. Διεκρίνετο διὰ τὸν αὐστηρὸν καὶ ἀσκητικὸν αὐτοῦ βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος ᾿Αλκιδιάδου τοῦ διὰ πυρὸς τελειωθέντος.

Πυρὶ ἀγάπης τὸ πῦρ ᾽Αλκιβιάδη,
φέρεις γενναίως ὡς ἀθλητῆς Κυρίου.

Τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

᾽Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Βασιλείας τῆς ἄνω, ἐφιέμενος σφόδρα, μάκαρ ἐχώρησας,
πρὸς σκάμματα μαρτύρων, αἰκίσεις καὶ βασάνους, ὑπο-
στάς ἀνδρικότατα, ᾽Αλκιβιάδη βροτῶν, τὸ καύχημα καὶ δόξα.

Ισχυρῶς θεοφόρε, προμαχῶν ἀληθείας, Χριστοῦ κατήσχυ-
νας, τὸ ψεῦδος τῶν εἰδώλων, δαιμόνων τὴν ἀπάτην, τῆς
κακίας ληρήματα, καὶ γλωσσαλγίας δεινὰς, δημίων καὶ ἀθέων.

Ἠφθαρσίας τὸ στέφος, ἐκ χειρῶν τοῦ Κυρίου, λαβὼν διέ-
λαμψας, ὡς ἥλιος ἐν σκότει, ἐγκλείστρας τοῦ Λουγδού-
νου, ἐν ἀρχαίοις τοῖς ἔτεσιν, ᾽Αλκιβιάδη κλεινέ, μαρτύρων ἡ
ἀκρότης.

Θεοτοκίον.

Λιὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων, τὸ ἀνίατον τραῦμα, ἰάθη τέλεον,
γεννήσασα τὸν Λόγον, δυνάμει Παρακλήτου, τοῦ Πατρὸς
τὸ ἀπαύγασμα, τὸν ἱατρὸν τῶν ψυχῶν, Παρθένε καὶ σωμάτων.

᾽Ωδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Οἶπερ ῥόδον, τῶν ἀκανθῶν ἐξανθήσαν, ἐν τῷ μέσῳ ἀθλητὰ
᾽Αλκιβιάδη, τοῦ Χριστοῦ τὴν χάριν, ἐξέπεμψας τοῖς πᾶσιν.

Υπὸ τῆς ἄγαν, τοῦ Ἐωσφόρου μανίας, σὺν τοῖς ἄλλοις τοῦ
Κυρίου στεφανίταις, ἐν Λουγδούνῳ μάρτυς, ὑπέστης κα-
κουχίας.

Υῆς πὸ μαστίγων, παντοδαπῶν τῶν δημίων, ἐξεμέτρησας τὸ ζῆν ἐν τῇ ἐγκλείστρα, τοῦ Λουγδούνου μάρτυς, Χριστοῦ Ἀλκιδιάδη.

Θεοτοκίον.

Μὴν ἐξ ὄλων, τῶν γηγενῶν Θεοτόκε, ἀνεδείχθης Οὐρανῶν ἡ πλατυτέρα, ὡς τεκοῦσα μήτηρ, τὸν ποιητὴν τῶν ὄλων.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Νικήσας τῶν ἀθέων, τὰς μηχανουργίας, Ἀλκιδιάδη συνήφθης ὡς ἄγγελος, ταῖς οὐρανίαις παμμάκαρ ἀύλοις τάξεσι.

Ομόψυχος τῇ πίστει, ὁμοῦ καὶ τῇ φρονήσει, μετὰ τῶν ἄλλων μαρτύρων πανεύφημε, ἐν τῷ Λουγδούνῳ ἐγνώσθης τοῖς σοῖς παλαίσμασι.

Ιδὸν πρὸ τῆς καθέδρας, ἔστηκας Κυρίου, ὠραῖσμένος σημειοῖς ἀθλήσεως, διὸ μὴ παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν φίλων σου.

Θεοτοκίον.

Γκηνὴ ἢ φωτοφόρος, τοῦ Δεσπότης μήτηρ, ἀναδειχθεῖσα τῇ θεῖα λοχεῖα σου, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύεις, αὐτὸν πρεσβεύεις σου.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Αλκιδιάδη μάρτυς, μὴ πτοηθεῖς τὰς ἀπειλάς, τῶν ἀνομούντων δημίων, μαρτυρικῶς ἐν φυλακαῖς, καθωμολόγεις ὡς κήρυξ, τῆς σωτηρίας τὸ δόγμα.

Θεοτοκίον τῆς Ἑορτῆς. Ὁμοιον.

Μῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος, συναθροισθεῖς ἐν νεφέλαις, ἀξιοχρέως κηδεύει, τὴν τοῦ Κυρίου μητέρα, παρόντος

καὶ τοῦ Σωτῆρος, σὺν μυριάσιν Ἀγγέλων.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

ᾠχος α'. Τῶν οὐρανόων ταγμάτων.

Τὸν στεφανίτην Κυρίου, μεγαλομάρτυρα, τὸν ἐν Λουγδούνῳ πάλαι, ἀριστεύσαντα ὄντως, τὸν θεῖον ὑποφήτην ἀληθειῶν, τῶν δογμάτων τῆς πίστεως, Ἀλκιβιάδην τιμῆσωμεν οἱ πιστοί, ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Τὰς τῶν ποδῶν διατάσεις, ἐν ξύλῳ ἅγιε, τὰς κακουχίας πάσας, τὸν ποικίλον ἀγῶνα, ἀκόρεστον μανίαν τὴν κατὰ σοῦ, τοῦ ἀρχαίου ἀλάστορος, καὶ τὴν ὠμότητα μάρτυς τῶν δικαστῶν, καθυπέστης ὥσπερ ἄσαρκος.

Εἰν τῇ εἰρκτῇ τοῦ Λουγδούνου, σὺν ἄλλοις μάρτυσιν, ἀποπνιγείς παμμάκαρ, ὥσπερ σφάγιον θεῖον, ἐφοίνιξας αἱμάτων σου ταῖς ῥοαῖς, τῆς ψυχῆς τὸ χιτῶνιον, καὶ κοσμηθεὶς τῆς ἀθλήσεως καλλωναῖς, τῷ Κυρίῳ ὤφθης πάγκαλος.

Τοῦ Παραδείσου τὸ πλάτος, δόξῃ κατέλαβες, ὁδοιπορήσας μάρτυς, τὴν στενὴν καὶ εὐθείαν, καὶ ὄντως τεθλιμμένην, ὁδὸν τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἀπάγουσαν πάντοτε, Ἀλκιβιάδην θεόφρον εἰς τὴν ζωὴν, τὴν αἰώνιον τῆς χάριτος.

Δόξα Πατρὶ. ᾠχος πλ. δ'.

Καιρός ἐπέστη τοῖς πιστοῖς χαρμόσυνος, ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλκιβιάδου. Οὗτος γὰρ τῶν τυράννων ἤσχυνε τὴν πονηρὰν ἐπίνοιαν, τῶν ἀγγέλων ἠῦφρανε τὸ σύστημα, καὶ τῶν πιστῶν κατηύγασε τὴν ὁμήγυριν, τῇ καλῇ αὐτοῦ ὁμολογίᾳ. Καὶ νῦν νικητικῶς συναφθεὶς τῇ χορείᾳ τῶν ἁγίων, μετ' αὐτῶν ἐν παρορῆσῃ προεσβεῦει, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Και νυν. Τῆς Ἑορτῆς.

Τῆς παρθενικαῖς χορεῖαι σήμερον, μυστικῶς τῇ κλίνῃ τῆς Παρθένου καὶ Μητρὸς, κύκλῳ παρίστανται· καὶ ψυχαὶ δικαίων περιίπτάμεναι, τὴν βασιλίδα γεραίρουσιν· αἱ μὲν, ὡς προῖκα τὴν παρθενίαν, ἀντὶ μύρου κομίζουσαι· αἱ δέ, τὴν αὔλον ὑμνωδίαν, τὰ τῆς ἑορτῆς προσάγουσαι· πρέπει γὰρ τῇ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς βασιλίδα βασιλικαῖς ἀρεταῖς δορυφορεῖσθαι λαμπροφορίας. Αἷς καὶ ἡμεῖς, βίον καθαρὸν συνεινεγκόντες, ἐξέλθωμεν πρὸς τὴν κηδεῖαν, τῆς ὄντως Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, αὐτὴν συμφώνως μακαρίζοντες.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' Ῥδή, ἢ τὰ ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

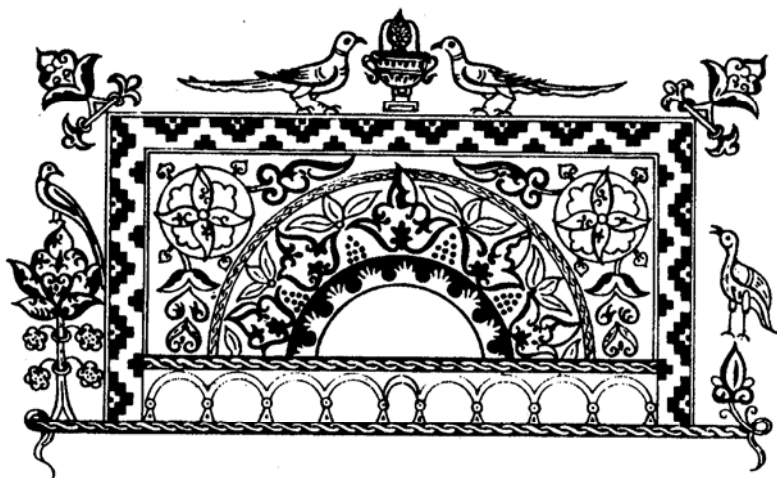
Ἀπόστολος τῆς 26ης Ὀκτωβρίου, δηλ. τοῦ ἁγίου Δημητρίου καὶ Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλνάριον.

Χαίροις τῶν μαρτύρων ὁ κοινωνός, χαίροις τοῦ Λουγδούνου ἀπροσμάχητος βοηθός, χαίροις Ἐκκλησίας τὸ καύχημα τὸ θεῖον, Ἀλκιδιάδη μάκαρ, ἡμῶν τὸ καύχημα.

Δίστιχον.

Λιταῖς σου μὴ παύση καθικετεύων,
ὑπὲρ Ἰωήλ, ὦ Ἀλκιδιάδη.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ
ΜΑΡΤΥΡΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ

Ποίημα τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰωὴλ Φραγκάκου.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ Κύριε εἰσάκουσον, μεθ' ὃ τὸ
Θεὸς Κύριος, ὡς συνήθως καὶ τὸ ἐξῆς:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στεφανίτης τοῦ Χριστοῦ θεοφόρος, καὶ τοῦ Λουγδού-
νου εὐκλεέστατος γόνος, καὶ τῶν πιστῶν τὸ ἔνθεον ὑπό-
δειγμα, πρόφθασον πρεσβείαις σου, καὶ δοθήθῃσον πάντας,
τοὺς ἐν περιστάσεσι, καὶ παντοίαις ἀνάγκαις, Ἀλκιβιάδη
ὄντας ἐν τῇ γῆ, καὶ αἰτουμένους, θεόφρον, τὴν χάριν σου.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διαφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

ᾠδὴ ἀλκιβιάδῃ λιταῖς σου ἡμᾶς βοήθει. Ἰωήλ»

ᾠδὴ α'. Ὑμνὸν διοδεύσας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἄἤτητε μάρτυς ταῖς σαῖς λιταῖς, παράσχου τὴν χάριν, ὅπως πλέξω ἱκετικόν, τὸ στέφος σου νῦν Ἀλκιβιάδῃ, καὶ ἐκζητήσω ψυχῆς μου τὰ πρόσφορα.

Ἄουγδούνου ἐκβλάστημα τὸ λαμπρόν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐγκαλλώπισμα ἱερὸν, ὑπάρχων σεμνὸν Ἀλκιβιάδῃ, ἐκ τῶν ποικίλων κινδύνων με λύτρωσαι.

Κακίας ἀπάσης τοῦ δυσμενοῦς, τῶν θλίψεων βίου, καὶ σκανδάλων πολυειδῶν, ἡμᾶς καθαρὸς Ἀλκιβιάδῃ, ταῖς σαῖς εὐχαῖς ἔσαιε διατήρησον.

Θεοτοκίον.

Ἰλύος πταισμάτων φθοροποιῶν, καὶ τῶν ἁμαρτάδων, τὴν ψυχὴν μου ταῖς σαῖς εὐχαῖς, ὡς ἔχουσα ἄμαχον τὴν χάριν, παρακαλῶ ἀποπλύναι Πανάχαρτε.

Ῥδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Β εβλημένος ἀσπλάγχχνως ἐν φυλακῇ ἤνεγκας, βασανιστηρίων τὸ πλῆθος, ὡς καρτερόψυχος, διὸ καὶ κέκτησαι, ἐν οὐρανῷ παρρησίαν, ὑπὲρ τῶν ἐν θλίψεσι, παρακαλούντων σε.

Ι ῥκετεύω σε πόθῳ, ἁμαρτιῶν κλύδωνα, τὰς ἡδονικὰς ἐξεγέρσεις, καὶ ἐπανάστασιν, σαρκὸς κατάστειλον, Ἀλκιβιάδη θεόφρον, ὡς ἂν ἀπελεύθερος, μάρτυς γενήσῃμαι.

Α ῥνεπίληπτον βίον, καὶ τῶν παθῶν ἴασιν, τῶν ἐπινοιῶν τὴν εἰρήνην, νοὸς τὴν φώτισιν, θείαις ἐντεύξεσιν, Ἀλκιβιάδη παρὰσχου, τοῖς προσερχομένοις σοι, μάρτυς τῷ οἴκῳ σου.

Θεοτοκίον.

Α ιμονώντων τὸ ἄκος, τῶν ἀσθενῶν ἴαμα, καταπονουμένον τοῦ βίου, τὸ παραμύθιον, τῶν ἀλγουμένων δέ, ὁ πλατυσμός ἀνεδείχθης, Παναγία Δέσποινα, τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Α ιάσωσον ἀπὸ σκανδάλων τοῦ βίου Ἀλκιβιάδη, τοὺς ἐνθέως ἐν τῷ Ναῷ τῷ σῷ καταφεύγοντας, τὴν χάριν σου ἐκζητοῦντας παμμακάρο.

Ε ῥπίδλεψον ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.**Ὶχος β'. Πρεσβεία θεομή.**

Ε ῥκβλύζων ἀεὶ, ὡς βρύσις ἀκατάσχετος, ναμάτων ῥοάς, ἀσθενειῶν τὰ τραύματα, καὶ σαρκὸς οἰδήματα, τὰ πολλὰ ταχέως θεράπευσον, Ἀλκιβιάδη μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἡμῶν εὐσεβῶς ἐπιζητούντων σε.

Ῥδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἦττηθεῖς ἐν τοῖς ἔργοις μου, ὑπὸ τῶν ἐχθίστων ἐχθρῶν πα-
νόλβιε, καταφεύγω τῇ εἰκόνι σου, καὶ αἰτοῦμαι τούτων
τὴν κατάπτωσιν.

Ἄρστηρ ἐμμελέστατος, δωρεῶν ὑπάρχων τοῦ θεοῦ Πνεύμα-
τος, τῆς καρδίας μου κατάσπασσον, ταῖς εὐχαῖς σου πάντα
τὰ ζιζάνια.

Ἰατρὸν σε γινώσκοντες, τῶν ἀρρωστημάτων ψυχῆς καὶ σώ-
ματος, ἀθυμίας ταῖς πρεσβείαις σου, ἴασον τὸ πάθος μου
ἀοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἦετρωμένος ἀλγήμασιν, ἐκ τῶν ἀδοκῆτων κακῶν Πανά-
χραντε, καταφεύγω τῇ δυνάμει σου, ἐκζητῶν τὴν θείαν
προστασίαν σου.

Ῥδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄρον ἀφ' ἡμῶν, τῶν τιμώντων σε τὸ νόσημα, τῆς φοβίας
καὶ καρδίας συνοχῆς, ἀθλοφόρε πρὸς Χριστὸν ταῖς ἰκε-
σίαις σου.

Ἰλέως γενοῦ, τοῖς πιστοῖς τῇ συμπαθείᾳ σου, συναχθεῖσιν
ἐν τῷ θείῳ σου ναῷ, ἐκπληρῶν Ἀλκιδιάδη τὰ αἰτήματα.

Ἐκέπη ἀρραγῆς, καὶ προστάτης ἐπιφάνηθι, τῶν ἐκ βάθρων
τὸν σεδάσμιον Ναόν, εὐσεβῶς Ἀλκιδιάδη ὑψωσάντων
σου.

Θεοτοκίον.

Γώπειρα ἡμῶν, ἐπεγνώσθης τῇ λοχείᾳ σου, τῶν ἐν λάκκῳ ἐρριμένων τῶν κακῶν, Θεοτόκε Παναγία ἀειπάρθενε.

Ῥδὴ στ'. Τὴν δέησιν.

Ολόκληρον, σεαυτὸν προσήνεγκας, ὡς ἀμνὸν Ἀλκιβιάδῃ Κυρίῳ, τοῦ πονηροῦ ἐκφαυλίσας μανίαν, καὶ τῶν ἀθέων σκεδάσας τὸ φρούραγμα, διὸ κατεύθυνον σοφῶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας ἅγιε.

Υψόθεν ἐν τῇ ἐγκλείστρᾳ ἅγιε, εἰληφῶς παρὰ Κυρίου τὴν χάριν, Ἀλκιβιάδῃ ποδῶν διατάσεις, ἐν καρτερίᾳ πολλῇ καθυπέμεινας, ὅθεν μὴ παύσῃ ἐφορῶν, τοὺς ἀλγοῦντας εὐσπλάγχυν σου ὀμματι.

Ηλλοίωται τῆς ψυχῆς τὸ εὐτονον, μηχανήμασιν ἐχθροῦ τοῦ ἀρχαίου, ἁμαρτανόντων πιστῶν καθ' ἐκάστην, Ἀλκιβιάδῃ μαρτύρων τὸ καύχημα, σὺ οὖν λιταῖς διηνεκῶς, ἀκηδῖαν αὐτῶν ἀπομάκρυνον.

Θεοτοκίον.

Μὴ παύσῃ Χριστιανῶν τὸ καύχημα, τοὺς ἐλπίζοντας ἐξ ὅλης καρδίας, ἐπὶ τὴν σὴν προστασίαν Παρθένε, διαφυλάττουσα πάντας τῇ σκέπῃ σου, ἵνα ὑμῶμεν οἱ πιστοί, ἕσαιε τὴν πανεύφημον κλήσιν σου.

Διάσωσον ἀπὸ σκανδάλων τοῦ βίου Ἀλκιβιάδῃ, τοὺς ἐνθέως ἐν τῷ Ναῶ τῷ σῶ καταφεύγοντας, τὴν χάριν σου ἐκζητοῦντας παμμάκαρ.

Αῤῥαξαντε ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρηγοσίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

ᾠχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ῥεῖθροις.

Ἔς τοῦ Λουγδούνου πολύκαρπον βλάστημα, καὶ τῶν μαρτύρων προσθήκη περιλάμπρος, μὴ διαλίπης πρεσβείαις σου πάντοτε, Ἀλκιβιάδη φρουρῶν τοὺς ἰκέτας σου, ἀπὸ τῶν παγίδων τοῦ δράκοντος.

Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ.: Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Προσόμιον.

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Ἄεῦτε οἱ φιλάγιοι, Ἀλκιβιάδην τὸν θεῖον, Λουγδούνου τὸ βλάστημα, μάρτυρα τὸν ἔνδοξον, ἰκετεύσωμεν, πρὸς αὐτὸν λέγοντες, πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πάθεσιν, ψυχῆς καὶ σώματος κατατρυχομένων πανάριστε· καὶ πίστει ἐκζητούντων δέ, τὴν αὐτόχειρόν σου περίθαλψιν, ἵνα σου τὴν κλῆσιν, ὑμνήσωμεν οἱ πάντες εὐσεβῶς, καὶ ἐν χαρᾷ μεγαλύνωμεν, τὸν σε στερεώσαντα.

Ὁ Ἱερεὺς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἄναμάρτητον δίον, ψυχικὴν εὐεξίαν, σεμνοπρεπῆ ἀγωγὴν, νοὸς τὴν εὐκοσμίαν, εὐθύτητα καρδίας, ταῖς λιταῖς σου ἰκάνωσον, ᾠδὴ ζ' Αλκιδιάδῃ τυχεῖν, τοὺς σὲ λιταζομένους.

Γυστροφᾶς τοῦ βελίαρ, πονηρίας τοὺς τρόπους, κακοπραγίας κακά, πικρίαν ἁμαρτίας, ματαίων τρικυμίων, ἀθλοφόρε ἀπέλασον, ᾠδὴ ζ' Αλκιδιάδῃ μακράν, τῶν σὲ ἐπευφημούντων.

Βασιλείαν τὴν ἄνω, ἐγκρατείας τὸ κάλλος, τῆς ἐργηγόρσεως φῶς, εὐχῆς παρηγορίαν, καὶ χάριν μετανοίας, ἐγκαρδίως πανόλβιε, ᾠδὴ ζ' Αλκιδιάδῃ ποθῶ, πορίσασθαι λιταῖς σου.

Θεοτοκίον.

Οἶναὸς τοῦ Κυρίου, κιβωτὸς σωτηρίας, τῶν γηγενῶν ἢ χαρᾶ, παρθένων κοσμοῦτος, καὶ σκέπη τῶν ἀνθρώπων, Θεοτόκε ὑπάρχουσα, μὴ διαλίπῃς τοὺς σοὺς, στηρίζουσα οἰκέτας.

ᾠδὴ η'. Τὸν Βασιλέα.

Ἦδονοφόρους, ᾠδὴ ζ' Αλκιδιάδῃ ἐννοίας, τῇ ταχείᾳ σου κατὰ κοψον δυνάμει, ἀπὸ τῶν φοιτῶντων, τῷ σὺ λαμπρῷ τεμένει.

Θυμοῦ τὸ πάθος, καὶ τῆς ὀργῆς τὰς κινήσεις, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον εὐχαῖς σου, σὺ γὰρ αὐτοκράτωρ, παμμάκαρ ἐπεγνώσθης.

Εἴκ πολυμόρφων, ἀσθενειῶν θεοφόρε, ἀνωτέρους διατήρησον τοὺς πάντας, τοὺς ἀσπαζομένους, τὴν θεῖαν σου εἰκόνα.

Θεοτοκίον.

Ιᾶσαι Κόρη, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, ἐκ μυρίων ἔγκλημάτων καὶ πταισμάτων, ὡς γὰρ κεκτημένη, μεγάλην ἔξουσίαν.

Ῥδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ιᾶθῆναι πρὸς τὴν ἄνω, κληρουχίαν μάκαρ, Ἀλκιβιάδῃ ἡμῶν τὰ νοήματα, παρακαλοῦμεν ἐκ βάθους, καρδίας πάντοτε.

Ὠς ἔχων παρηγοσίαν, πρὸς Χριστὸν μεγίστην, Ἀλκιβιάδῃ δυσώπει καὶ πρέσβευε, ἀπαλλαγῆναι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ὄφους.

Ηδέως ἰκεσίας, τῆς ἐμῆς τὸν ὕμνον, Ἀλκιβιάδῃ προσδέχου καὶ δίδου μοι, τῶν ψυχικῶν ἀλγηδόνων, μάρτυς τὴν ἴασιν.

Θεοτοκίον.

Πυθῆναι τοῦ βελίαρ, συστροφᾶς καὶ μένος, τὰ καθ' ἡμῶν πονηρῶς ἐνεργούμενα, παρακαλοῦμεν οἱ δοῦλοι σου, Παναμώμητε.

Τὸ Ἄξιόν ἐστι καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις τῶν μαρτύρων ὁ κοινωνός, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ἐγκαλλώπισμα ἱερόν, χαίροις τοῦ Λουγδούνου, ἐκβλάστημα ἀρχαῖον, Ἀλκιβιάδῃ μάκαρ, πιστῶν τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἀκατάβλητε τοῦ Χριστοῦ, τοὺς προσερχομένους ἐν τῷ οἴκῳ σου ταπεινῶς, δίδου ταῖς λιταῖς σου, τὴν χά-

ριν σου ἀφθόνως, Ἀλκιβιάδη πάντων, ἡμῶν τὸ καύχημα.

Εῴων πῦρ ἐγκάρδιον τοῦ Χριστοῦ, φρυγανώδη πλάνην, ἀθεότητος τῆς δεινῆς, ἔφλεξας ἀνδρείως, ἀθλήσει σου γενναίᾳ, ἐν τῷ Λουγδούνῳ πάλαι, σεβασμιώτατε.

Μάρτυς τὴν διάτασιν τῶν ποδῶν, ἐν τῇ ἐρεβώδη, τῆς σῆς πόλεως φυλακῆ, ἠνεγκας ἀτρέμας, Ἀλκιβιάδη ἔχων, τὸν νοῦν ἐστηριγμένον, πρὸς τὰ οὐράνια.

Πρόφθασον πανεύφημε ἀθλητά, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα σου εὐλαδῶς, ἐν τῇ ἐπετειῷ, τῇ σῇ Ἀλκιβιάδη, χαρίτωσον δυνάμει, καὶ ταῖς πρεσβείαις σου.

Πᾶσας τὰς αἰτήσεις ταῖς σαῖς εὐχαῖς, πλήρωσον ταχέως, ἀκατάβλητε ἀθλητά, τῶν ἀνεγειράντων, ἐκ πόθου τὸν σὸν δόμον, καὶ ἐπιμελουμένων, αὐτὸν ἐκάστοτε.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Προόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α΄. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Κὸν Χριστὸν ἀγαπήσας, ὑπὲρ πάντα αἰοίδιμε, πλοῦτον καὶ δοξάριον κόσμου, ἐκ καρδίας ἐξώρισας, καὶ χαίρων μεθ' ἐτέρων ἐν εἰρκτῇ, εἰσηλθες ὑποστῆναι τὰ δεσμά, τὸν πνιγμὸν Ἀλκιβιάδη τὰς ἀπειλάς, καὶ κάκωσιν τοῦ σώματος· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐν ἀρχαίοις τοῖς καιροῖς, μάρτυρα δείξαντι.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὸ ἔξις:

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Φέρων ἐπαξίως τῶν πληγῶν, στίγματα ἐν σώματι ὄντως, πρὸς τὰ οὐράνια, μάρτυς ἀνελήλυθας, ἀκαταγώνιστε, καὶ παρέστης τῷ βήματι, Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, παρρησίαν κτώμενος, πολλὴν καὶ δύναμιν ὅθεν δυσπραγίας τοῦ βίου, νῦν Ἀλκιβιάδη λιταῖς σου, ἀνωτέρους πάντας διατήρησον.

Λέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος.....	5
Μικρὸν ὑπόμνημα εἰς τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Ἀλκιβιάδην	7
Ἀκολουθία Ἁγίου Ἀλκιβιάδου.....	9
Κανὼν Παρακλητικὸς.....	29

www.tezauriliturgic.ro

Ο ιδιοκτήτης Τερός Νάος του Αγίου Αλκιμάδου
της οικογενείας Ιακώβου Σαββοπούλου εις Πεγαίαν Θεσσαλονίκης
και του ἀειμνήστου Ἀγκυβιάδου Τεβέρη